

روزنامه‌نگاران

یکشنبه
۲۰ مهر ۱۴۰۴
۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷
۱۱۲ اکتبر ۲۰۲۵

شماره
۴ ۵ ۲ ۸
۸ صفحه
۱۰۰۰۰ تومان

تبادل اقتصادی چین و آمریکا به کمترین میزان ۱۵ سال اخیر رسید

نقطهء داغ جنگ سرد

راز خون‌ریزی اقتصادی ترامپ در بازارهای مالی چیست؟

نوبل اقتصاد را به شی بدهید

۷۱

یادداشت
سید مهدی طالبی
پژوهشگر حوزه بین‌الملل

نام جنگ تجاری در عصر کنونی با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا گره خورده است. او تا به امروز قدم اول را در هر دور از جنگ تجاری با دولت‌های جهان برداشته است. با این حال طی روزهای اخیر اتفاقی عجیب رخ داد و برای نخستین بار، اینکار حرکت در این حوزه از دستان آمریکا خارج شد. پس از آنکه وزارت بازرگانی چین علاوه بر ممنوعیت صادرات مواد خام و آهن ربا به آمریکا، صادرات هرکالایی که این عناصر در آن به کار رفته را نیز محدود کرد، ترامپ مجبور شد این بار در جایگاه واکنشی نشسته و برای پاسخ، چین را به وضع تعرفه ۱۰ درصدی تهدید کند. اگر مهم‌ترین نکته این اتفاق تهاجم پیش‌دستانه چینی‌ها بود، نکته دوم به معادله «تهاجم در برابر تهدید» باز می‌گردد. به عبارتی دیگر، چین ممنوعیت صادرات کالاهای حاوی عناصر کمیاب به آمریکا را اعلام و اجرایی کرده است؛ اما در مقابل ترامپ تنها موفق شده تاکنون این کشور را به اعلام تعرفه ۱۰۰ درصدی تهدید کند، بدون آنکه قادر به اعلام و اجرایی ساختن این تعرفه باشد. رسانه‌های آمریکایی اقدام پکن را «نقطه انسداد تجارت جهانی» توصیف کرده‌اند.

راش دوشی، استاد دانشگاه جورج تاون و تحلیلگر حوزه چین به وال استریت ژورنال گفت معتقد است پکن در مسیر پیروزی قرار دارد. او می‌گوید چینی‌ها کارت‌هایی قوی در دست دارند و دولت ترامپ نیز با تصمیماتش به طور غیرععدی به آن‌ها کمک می‌کند. وال استریت ژورنال به نقل از دوشی نوشته است: «دلیل تشدید گسترده اقدامات چین در ۳۶ ساعت گذشته این است که پکن معتقد است ترامپ تسلیم خواهد شد - همان‌طور که در ماجرای آهن رباها تسلیم شد - بدون اینکه از هیچ اهرم فشاری علیه چین استفاده کند.» این کارشناس حوزه چین می‌گوید پکن ضعف واشنگتن را دریافته است. او در توضیح گفت: «به همین دلیل، در یک حرکت شگفت‌انگیز و متفاوت از روند معمول قبل از نشست‌های بزرگ، آن‌ها [چینی‌ها] درست سه هفته قبل از ملاقات، تمام قذ وارد جنگ تجاری شده‌اند.» دوشی سه گام را حرکات تهاجمی چین در جنگ تجاری اعلام کرده که کمتر از یک ماه مانده به دیدار رؤسای جمهور دو کشور اعلام شدند و شامل «اعلام گسترده کنترل بر کل زنجیره‌های تأمین جهانی تکنولوژی»، «اعمال تعرفه‌های جدید در بنادر بر کشتی‌های آمریکایی» و «آغاز تحقیقات جدید روی شرکت کوالکام» می‌شود. ترامپ در واکنش به تحرکات پکن اعلام کرده «هیچ دلیلی» برای دیدار با شی جین‌پینگ رئیس‌جمهور چین که دیدار برنامه‌ریزی شده‌ای دارند، وجود ندارد. ادامه در صفحه ۷

قهرمان دوقطبی‌های جعلی

یادداشت
کبری آسویار
دبیر گروه سیاست

این تصور در سال گذشته وجود داشت که پایان حضور رسمی محمدجواد ظریف در دولت پزشکیان، پایان حواشی جنجالی او هم باشد، اما تئوری پردازی‌های ظریف همچنان حاشیه می‌آفریند. تئوری‌هایی که می‌گویند به هر نحو ممکن، مذاکره را با هر قیمتی و با هر موضوعی ترجیه کند، حتی به قیمت اصال بخشی به دوقطبی‌های جعلی. ظریف که پیش‌ازاین با جعل دوگانه «دیپلماسی و میدان» در ماه‌های آخر وزارتش، فضای سیاسی کشور را دچار التهاب و تشویش کرده بود، حالا دوقطبی جعلی دیگری را مطرح کرده است که باز هم جز تزریق تشویش در فضای سیاسی، نتیجه‌ای ندارد؛ دوگانه مردم و موشک. او گفته که «موشک بسیار مهم است، اما مردم مهم‌ترند»؛ عبارتی که با دیدن آن برای هر فردی سؤال پیش می‌آید که چرا باید دو بازوی قدرت ایران را در برابر هم قرار داده و بخواهد یکی را بر دیگری برتری دهد؟ موضوع فقط این نیست که چنین دوگانه‌سازی‌هایی فضای سیاسی کشور را به لحاظ روانی به هم می‌ریزد و نقد و گفت‌وگو بر سر آن، ظرفیت و انرژی رسانه‌ای و سیاسی را دچار اصطکاک می‌سود می‌کند، بلکه این دوقطبی‌سازی‌ها جامعه را دچار اشتباه تحلیلی می‌کند و در ذهن برخی افراد نگاهی منفی نسبت به موشک ایجاد می‌کند؛ موشکی که دیگر نه فقط مردم ایران، بلکه تمام جهان دیدند که چگونه در برابر تجاوز نظامی صهیونیست‌ها مدافع همین مردم شد. در چنین فضایی ذهنیت‌سازی منفی علیه توان دفاعی کشور به نفع مردم ایران است یا به نفع دشمن ایران؟ نگاهی به بخشی دیگر از سخنان ظریف نشان می‌دهد و صرف‌نهایی خواهد دید که برتری تئوریک را مطرح کند، بلکه غرض او حذف یکی از این دو به نفع دیگری است و همین بر شگفت‌انگیزی ماجرا می‌افزاید. چه آنکه انتظار آن است که ظریف بداند قطع یک بازوی قدرت، آن دیگری را هم تا سر حد مرگ به تضعیف می‌کشاند، خصوصاً

وقتی سوی مقابل، آمریکا ایستاده است. ظریف می‌گوید: «دوستان سابقم می‌گویند چرا در رابطه با آمریکا فقط یک موضوع را حل کردی، مگر نمی‌دانی مشکل روابط ایران و آمریکا فراتر از هسته‌ای است؟ می‌گویم اجازه نداشتیم؛ اما امروز می‌گویم اینکه تلاش کنیم مشکل هسته‌ای را با هسته‌ای حل کنیم امروز نشدنی است.» ادامه در صفحه ۷

از اقتصاد سیاسی برنامه «زن روز» چه می‌دانیم؟

عابربانک ترکیه‌ای در خدمت مهن‌زافشار و رفقا

غربت مجنون و هم‌سنگرها

چرا سانس‌های سینما
عادلانه توزیع
نمی‌شوند؟

مقاومت برخلاف برخی نگاه‌های واپسگرایی داخلی به استراتژی مذاکره برای مذاکره و هر توافقی بهتر از توافق نکردن است، نه گفت
هندسه
مذاکرات حماسی

درباره یک کمپین زیادی تکراری
سراب
انتقال آب از خزر

۷

۶